

10th International "Songs for Sharing" Workshop Melbourne Australia 2012

LAULULEIRI JA Y-SANAT

Tammikuussa 2012 osallistuin tyttäreni Vienomarin kanssa kansainväliselle laulusuzukileirille Melbournessa, Australiassa. Australia oli kiinnostava matkakohde, erityisesti luonto, eläimet ja moderni arkkitehtuuri pilvenpiirtäjineen sekä tietenkin Sydneyn kaunis oopperatalo herättivät ihastusta. Parasta matkassa oli kuitenkin laululeiri.

Laulavan ja soittavan Suzukilapsen äitinä paikallisten vanhempien ystävällisyys ja yhteisvastuullisuus puhutteli minua. Vieraanvaraisuus sai uuden sisällöllisen merkityksen. Leiriohjelmaan kuuluivat päivittäiset konsertit joiden jälkeen saimme kokoontua yhteisen pöydän ääreen nauttimaan vanhempien nyttikestiperiaatteella valmistamasta tarjoilusta ja yhdessäolosta. Yhdessä teimme myös retken eläintarhaan ja vietimme iltapäivän rannalla. Lasten lauluharrastus oli se tärkeä yhdistävä asia, jonka ympärille yhteisöllisyys syntyi. Jäin pohtimaan vieraanvaraisuuden ja osallisuuden kokemusten merkitystä.

Sitoutuminen perheenä lapsen laulu- tai soittoharrastukseen tarvitsee tuekseen yhteisön johon kuuluminen on merkittävää ja kannustavaa. Vanhemmilla ympäri maailmaa on samankaltaiset toiveet siitä että lapsi saisi harrastuksensa parissa oppia uutta, kehittyä ja tuntea iloa osaamisestaan yhdessä toisten kanssa. Rakkaudella kasvatetut – kasvatusajatukseen sopinee näkemys siitä, että ystävällisessä, yhteisöllisessä ja yhteisvastuullisessa ilmapiirissä lastemme musiikilliset idut kasvavat kukoistamaan. Omalla kohdallani monta askelta on vielä otettavana jotta melbournelainen yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen kasvaisi ja voisi hyvin myös täällä Suomessa meidän musiikkia harrastavien lasten vanhempien kesken. Totta on, että jaettu ilo on kaksinkertainen ja jaettu vastuu kevyempi kantajalleen.

Lopuksi ylistävät kiitokset leirin pääopettajille - Katarinalle, Päiville ja Merville sekä opettaja koulutuksessa ja olleille Amelialle (USA), Aldolle (Meksiko), Pennyille, Ainslielle, Kathrynille (Australia) ja Masayolle (Japani) – ja upeasti laulaville lapsille; Hienoja konsertteja, kiitos musiikista!

Matkaterkuin Virpi laulavan ja soittavan Suzukilapsen äiti

P.s. Seuraava kansainvälinen Suzukileiri on Japanissa maaliskuussa 2013.

KS. http://www.suzukimethod.or.jp/english/docs/wc16_info01_e.pdf

LASTEN AUSTRALIAN KOKEMUKSIA TAMMIKUUSSA 2012

Australian matkalla huomasin, että Australiassa on paljon hiekkarantoja. Yhdellä sellaisella kävimme katsomassa erittäin pienikokoisten hiekkapingviinien maihinnousua, joka tapahtui myöhään illalla. Pingviinit olivat niin pieniä, että erotimme rannalla vain pieniä, mustia pisteitä. Eläintarhoissa kävimme katsomassa nokkasiihiä, kenguruita, koaloita sekä naaras- ja koiras riikinkukkoja. Koalat olivat erittäin laiskanoloisia, mutta kenguruita sai ruokkia.

Laululeirillä oli myös mukavaa, ja vaikka en ymmärrä englanninkieltä, Uunon pelaaminen onnistui kuitenkin aika hyvin. Siellä oli myös kamalan kuuma. Yhtenä päivänä esimerkiksi oli 40 astetta lämmintä. Sinä päivänä olisi voinut mennä vaikka neljä kertaa suihkuun, mutta onneksi siellä oli myös muutama sadepäivä. Silloin olisin voinut juosta ulos vaikka uikkareissa, jos olisin saanut. Siellä oli myös ihan erimakuista ruokaa kuin kotona. Oli vaikeaa päättää, mistä ruoasta pitäisi eniten. Australiassa oli hauskaa, mutta oli myös kiva päästä kotiin.

Alviina Maliniemi 9 v

Kuva Maliniemi

Kuva Mäyry

Lähdimme matkaan hyvissä ajoin, kaksi viikkoa ennen "Songs for Sharing"-lauluviikon alkua. Ensimmäinen pysähdyspaikkamme oli Kakadun kansallispuisto Pohjois-Australiassa, Darwinin lähellä. Se on noin 20 000 km² laaja luonnonsuojelualue. Siellä tutustuimme rikkaaseen luontoon sekä kiehtovaan alkuasukkaiden kulttuuriperintöön. Näimme krokotiilejä, kenguruita, käärmeitä sekä tietty kauniita kakadu-papukaijoja. Vierailumme sattui sadekaudelle ja lähtömme olikin vauhdikas ajaessamme trooppista hirmumyrskyä pakoon. Suuri osa Kakadun kansallispuistosta on tähän vuodenaikaan veden peitossa, samoin suuri osa teistä. Selvisimme matkasta hyvin, väistelyämme lintuja, kengurua sekä metsäsikaperhettä.

Kuvat Anne Barck

Melbournen ja sen lähialueisiin ehdimme tutustua myös hyvin. Great Ocean Road tarjosi silmiä hiveleviä elämyksiä. Tie kulkee meren rannassa, jossa kalliot ovat eroosion muokkaamaa kalkkikiveä ja hiekkakiveä. Kävimme myös Melbournen eteläpuolella olevalla Phillip -saarella minne sinipingviinit (*Eudyptula minor*) rantautuvat auringon laskiessa poikasiaan ruokkimaan. Saimme todistaa yli tuhannen noin 40 cm korkean pingviinin ohimarssin, vain minuutteja ennen kuin vuosi vaihtui.

Kuvat Anne Barck

Matkamme kohokohta oli ilman muuta laulamisen ilon jakaminen vanhojen sekä ennen muuta uusien ystävien kanssa. Ilma lämpeni jopa yli 40 asteen, mutta se ei haitannut. Innolla opeteltiin uusia lauluja; Australialaiset laulajat tutustutettiin suomalaisiin lauluihin ja me suomalaiset saimme opetella australialaisia lauluja. Ja tauoilla huomattiin että on paljon asioita joissa meillä on yhteinen kieli – mm. pelit! Matka oli ikimuistoisen upea. Nyt meidän perheessä odotellaan jo koska ”Songs for Sharing” järjestetään Suomessa, että voimme toivottaa Australialaiset laulajat tänne tervetulleiksi yhtä sydämellisesti kuin meitä Melbournessa kohdeltiin.

Markus (8 v., laulaja), Anne (valokuvaaja) sekä Mari Barck

Kuvat Mäyry

Auringon valoa, kenguruita, erikoista kasvillisuutta ja paljon muuta. Mikä on näistä tehty? Australia! Kuitenkin päällimmäisenä mieleen jäi yhteiset lauluhetket uusien ystävien kanssa. Lähdimme vähän Joulun jälkeen koko perheen voimin kohti Australiaa ja Singaporen kautta saavuimme 42 asteeseen Melbourneen, mutta lämpöön kyllä tottui. Kasvillisuus oli erikoista ja kummallisia ötököitä oli siellä täällä. Maisemat olivat upeat. Hämähäkit olivat valtavia verrattuna suomen hämähäkkeihin ja kaiken lisäksi useimmat olivat myrkyllisiä. Hotellimme seinässäkin yhtenä iltana oli mukava ”pieni” yllätys; kämmenselän kokoinen Huntsman- hämähäkki. Se sai kyllä aikaan aika moisen kiljuntareaktion.

Lauluviikko alkoi ja tapasimme uusia ihmisiä ympäri maailmaa. Oli erilaisia oppitunteja, sekä konsertteja ja lopulta viikko huipentui upeaan gaala- konserttiin, johon kaikki pukeutuivat iltapukuihin. Oppitunneilla opeteltiin erilaisia lauluja eri kielillä. Minusta on ihmeellistä, kuinka pienet lapset ja muutkin laulajat, jotka eivät ole koskaan edes tavanneet toisiaan, voivat laulaa yhdessä ilman suuria harjoitteluita niin upeasti. Laulamiset ja konsertit olivat ohi hujauksessa ja pian oli hyvästien aika.

Meidän matka kuitenkin jatkui vielä pari viikkoa ja sen ajan vietimme Brisbanessa ja lopuksi palasimme kylmään, lumiseen Suomeen. Matkasta jäi paljon ihania ja jopa vähemmän ihania muistoja, mutta reissu oli kokonaisuudessaan upea. Jään kaipaamaan lämpöä ja erilaisuutta verrattuna Suomeen. Olen varma, että palaan vielä!

Janina Mäyry (14 v)